

Ægteskab for dem, der lider af Syfilis, som frembyder Smittefare, for denne Sygdom kan jo bryde frem igen, og som det er sagt før, der kan ogsaa avles Børn udenfor Ægteskabet — man har heraf draget en anden Slutning. Naar det er saadan, at Børn af Syfilitikere ofte bliver epileptiske og i det hele taget svægelige, tror jeg, den Tid vil komme, da Samfundet for Alvor maa tage op til Overvejelse, om ikke en Sterilisering af disse Individuer vilde være forsvarlig. Mange vil finde, at det er en haard Behandling, jeg her nævner, men jeg mener nu, at det maa overvejes, om ikke Samfundet og Slægten maa værgе sig mod en Forgiftning fra saadanne Individuer. Jeg har ikke stor Medfølelse med dem, maa jeg tilstaa, thi naar de ikke har mere Agtelse for sig selv, naar deres moralske og sædelige Standpunkt ikke er højere, end at de parrer sig i Flæng ligesom Gadens Hunde, som man siger, saa maa det sunde Folk værgе sig imod, at disse Mennesker yder Bidrag til Befolkningstilvæksten. Kunde man komme ind paa en saadan Overvejelse overfor alle dem, der selvforskyldt, ved et udsvævende Liv, har erhvervet sig denne Sygdom, der er den frygteligste af denne Art Sygdomme, tror jeg, at man deri vilde have et ret virksomt Middel mod deres Udbredelse, idet man derved med eet Slag vilde brændemærke Horkarlen og Skøgen i den offentlige Mening. Og det er dette, der trænges til.

Ulykken er nemlig den, at denne Slags er tolereret, ja gjort til noget pikant, til noget, der ligesom hører sig til. Det er noget, der er groet op i den sidste Menneskealder eller noget længere Tid, hvad den sidste ærede Taler for øvrigt var lidt inde paa. Siden det fandt Sted, som man har kaldt det moderne Gennembrud, siden Naturalismen — man har ogsaa givet Bevægelsen andre Navne — holdt sit Indtog her i Landet, er der opstaaet en Litteratur, som har prædiket Kødets og Nydelsens Evangelium, thi man kendte ikke noget andet. Parolen var: Nyd Livet, og drik af Dunken, i Morgen skal du dø, og saa er det hele forbi. Pirrende og slibrige Skildringer har der været nok af i den Litteratur; det har været en Gift for de unge, og mange er blevet ødelagt ad den Vej. Det var ikke blot i Litteraturen, at dette førtes frem, Pressen gik i det samme Spor, og navnlig er det bekendt, at Bladet „Politiken“ har virket i den Henseende. Dette Blad har virket i høj Grad nedbrydende paa den sædelige Bevidsthed. Det

har systematisk forgiftet Ungdommens Sind, saa vidt det naaede frem. Renhed i Ungdommens Tid — nej, det var noget foragteligt noget. Som jeg har set en Gang i dette Blad: Hvad er 100 Kys af eet Par Læber mod eet Kys af 100 forskellige! Det har været Parolen. Hvor ofte har man ikke set i dette Blad de pikante Skildringer, hvor man under en sleben Form i Virkeligheden priste Forførelsen, endog saa vidt, at man priste den, naar den forførte var en andens Kæreste, en andens trolovede! (Afbrudelse). Ja, det er rigtigt, nu læser man ikke mere noget saadant i „Politiken“; nu er „Politiken“ jo Regeringsorgan, og nu kunde noget saadant skade Partiet, men saa har „Politiken“ jo „Ekstrabladet“ som Afløbsrende for den Slags Ting. Men dertil kommer, at naar der ikke nu i den Retning føres saa store Ord, som det før har været Tilfældet, er det glædeligvis, fordi Stemningen i nogen Grad er begyndt at vende sig overfor disse Forhold; nye Idealer er ved at komme i Højsædet og faa Overtaget. Det store Arbejde, der er gjort her i Landet for at rejse en sædelig Ungdom, har i Virkeligheden sat ikke ringe Frugt. Der skulde et nyt Ideal til, og det nye Ideal, der i og for sig er gammelt, er dette, at Mand og Kvinde skal træde rene ind i Ægteskabet. Saa er der lagt en god Grund for et lykkeligt Ægteskab, og den Kamp, som det kan koste i Ungdomstiden at føre et rent Ungdomsliv, er saa vist en Kamp, der faar sin Løn senere hen i Livet. Hvis Manden med Sandhed kan sige, at han aldrig har kendt nogen anden Kvinde end sin egen Hustru, der bliver hans Børns Moder, og Hustruen kan sige det samme for sit Vedkommende, saa tror jeg nu, at det Ægteskab brister saare sjældent.

Det er før nævnt, hvorledes Antallet af Skilsmisser stiger stærkt, ganske særlig stærkt i de store Byer, og det er jo noget, som Statistikken bekræfter. Det viser sig, at medens der i København i 1908 var 377 Skilsmisser, var der i 1917 573; i Købstæderne var der i 1908 127, men i 1917 240; i Landdistrikterne i 1908 146 og i 1917 170. Man har spurgt: Hvad er Grunden til det stigende Antal Skilsmisser? Jeg tænker mig, at de mange Skilsmisser i de store Byer for en Del — der er naturligvis ogsaa andre Grunde — skyldes den Omstændighed, at de unge Mænd har ført et urent Ungdomsliv. Den ulyksalige unge Pige, der ægter en saadan Mand, faar Skuffelser og Lidelser fra første Færd; det gaar til en Tid, men saa